

problemer i forbindelse med nyretransplantationer — herunder navnlig transplantationer fra afdøde — anledning til offentlig debat. For at en nyre skal kunne anvendes til transplantation, må den udtages meget kort tid efter, at vedkommende er død. Dette rejser visse retlige problemer i forhold til den gældende ligssynslov, hvorefter den, der er død i sin seng, ikke må tages ud af sengen, før der i det mindste er forløbet 6 timer efter døden. Hertil kommer de retlige og etiske problemer, der knytter sig til spørgsmålet om, under hvilke betingelser det i det hele taget er tilladeligt at udtage nyrer af døde personer med henblik på transplantation.

Problemerne i forbindelse med transplantationer fra afdøde havde på dette tidspunkt allerede rent foreløbigt været drøftet i det udvalg vedrørende lovgivningen om ligssyn og obduktion, som justitsministeriet nedsatte i februar 1966. Da disse problemer imidlertid rejste en række lægetekniske og lægeetiske spørgsmål af en anden karakter end de spørgsmål, som udvalget i øvrigt skulle behandle, fandt jeg det rigtigst at nedsætte et *særligt udvalg* til at behandle transplantationsproblemerne.

Dette udvalg, der blev nedsat i oktober 1966, har under hensyn til problemernes hastende karakter arbejdet meget hurtigt og har allerede nu afgivet betænkning, indeholdende et udkast til lov om udtagelse af menneskeligt væv m. v.

Det foreliggende lovforslag er identisk med det nævnte udkast, idet jeg i det hele har kunnet tiltræde de synspunkter, som udvalget er gået ind for.“

Under 1. behandlingen fik lovforslaget principiell tilslutning fra alle ordførerne. *Else-Merete Ross* (RV) ville dog først høre Dansk Sygeplejeråds opfattelse, inden hun på sit partis vegne gav endelig tilslutning til lovforslaget. *Diderichsen* (LC) havde visse reservationer overfor sikkerheden ved bestemmelsen af dødens indtræden.

I anledning af at en række af ordførerne havde rejst spørgsmålet, om ikke loven kunne gennemføres, *inden tinget tog på sommerferie*, udtalte *justitsministeren* i sit svar: „Under hensyn til det, jeg har sagt, og det, der er fremført her om det særdeles grundige forarbejde og under hensyn til, at en hurtig gennemførelse, som det er fremhævet, kan betyde, at menneskeliv reddes, vil jeg også i min egenskab af folketingsmand anse det for både forsvarligt og tilrådeligt at fremskynde forslaget's behandling og at *fravige forretningsordenens frister* med henblik på, at vi får lovforslaget gennemført nu“.

I sin enstemmige betænkning udtalte udvalget bl. a.:

„Udvalget har modtaget deputationer fra Dansk Sygeplejeråd og Den almindelige danske Lægeforening, ligesom medlem af justitsministeriets udvalg af 12. oktober 1966, professor ved Københavns universitet, overlæge dr. med. J. Hess Thaysen har givet møde i udvalget for at redegøre for lægevidenskabelige spørgsmål.

Udvalget har i særlig grad haft sin opmærksomhed henvendt på,